

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

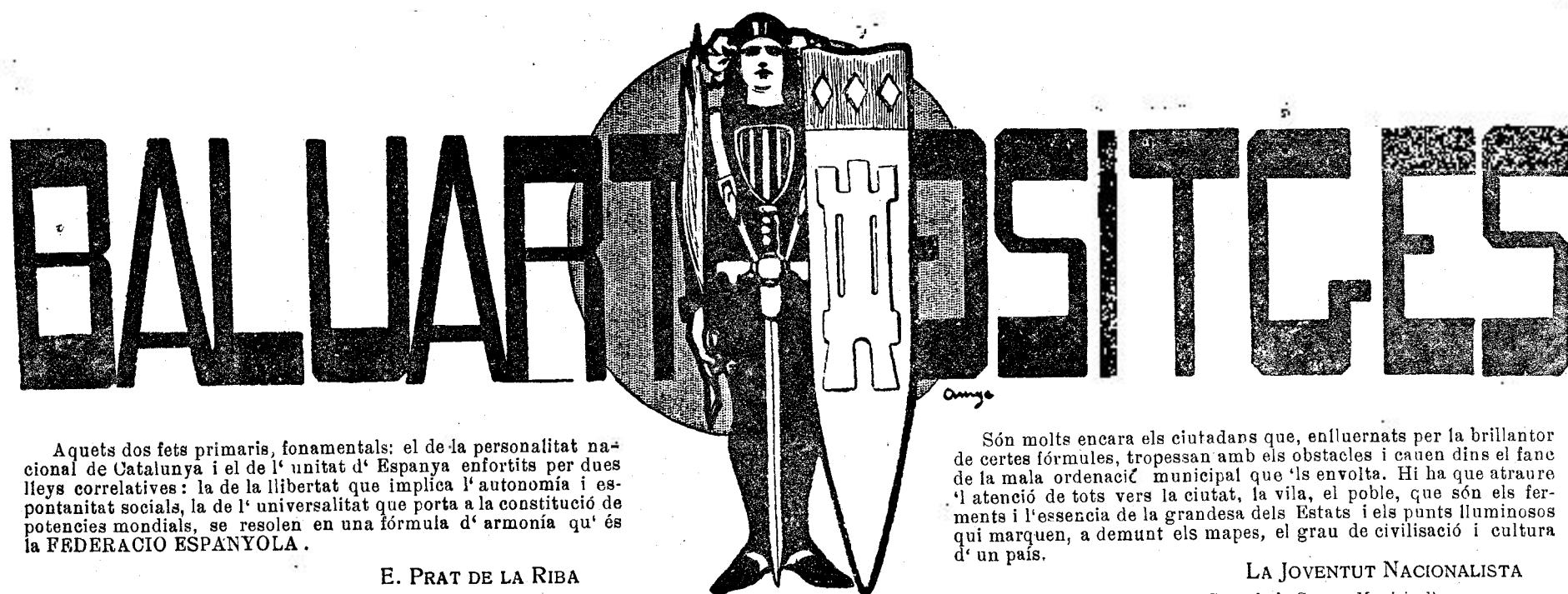
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resol en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fane de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els elements i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos quí marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen
els originals.

Any XIII

Sitges, 8 de Juny de 1913

Núm. 609

En Bertrán i Musitu davant del Tribunal Suprem

Informe del lletrat defensor, Don Angel Ossorio i Gallardo

Con la venia de la Sala, mantengo mis conclusiones definitivas solicitando la absolución de mi defendido, amigo y dos veces compañero el Sr. Diputado á Cortes por Villanueva y Geltrú, D. José Bertrán y Musitu.

Significación política del juicio

Sea cualquiera el resultado final de esta causa, nadie la podrá despojar ya del alto significado social que la simple celebración del juicio envuelve y que no es otro sino el de un triunfo ejemplar de la política gubernamental.

Mientras otros Diputados que alardean de monopolizar la democracia, que habitualmente inspiran ó colaboran en periódicos donde la agresión es norma ordinaria de conducta, que bordean, en materias relativas al honor ajeno, todas las prescripciones del Código, y que suelen jactarse de su atrevimiento en las contiendas, todavía no han venido á rendir cuenta de sus actos ante los Tribunales, (no obstante ser la concesión de los suplicatorios que les afectan muy anterior á la del que se relaciona con este proceso) el Sr. Bertrán y Musitu, hombre que milita en un partido de la derecha, abogado distinguidísimo, sereno en sus juicios, prudente y mesurado en su expresión, enemigo, no ya de la ofensa personal, sino hasta de la extralimitación más leve, ha forzado la marcha de la causa, tanto cuanto de él ha dependido, para no correr el riesgo ni de colaborar a los relajamientos de la novísima legislación, ni del posible abandono de la acción del querellante, y se ha apresurado á rendir cuenta de sus actos, afrontando, sereno y confiado, la responsabilidad jurídica que pueda alcanzarle, y reputando como un deber y como un honor, dar esta muestra de respetuosa subordinación, á la Magistratura, garantía de todos los derechos y superior á todas las pasiones.

Yo, por mi parte, tengo como una de las más vivas satisfacciones de mi vida profesional el haber contribuido á que por primera vez un representante en Cortes muestre su repulsa hacia una impunidad vergonzosa y busque la sanción de su proceder allí donde todos los demás ciudadanos la encuentran.

¡Ojalá sirva de modelo este precedente que el Sr. Bertrán y Musitu establece y al que yo, tan gustoso, colaboro! ¡Ojalá todos los que se encuentran en igual caso que mi patrocinado acrediten idéntica diligencia para requerir la aplicación de las leyes! En invocar su ministerio reside la única sustancia inmutable de la libertad.

Antecedentes

Venia de muy antiguo imperando en el bellísimo pueblo de Sitges una absoluta anarquía administrativa. D. Buenaventura Juliá, secretario del Ayuntamiento desde 1883, la representaba. A su voluntad estaba sometida toda la vida municipal, y sin exageración puede decirse que el Sr. Juliá

gobernaba á su antojo en cuantas cosas le placía, fueran ó no pertinentes á sus funciones.

El movimiento catalanista, que tantos errores encerró, tuvo, sin embargo, múltiples y notorias excelencias. No fué la menor de ellas, la de aportar nuevos valores á la vida local y llevar á las corporaciones hombres de buena fe que vivían sistemáticamente alejados de ellas.

Entiéndase bien que no fueron solo los catalanistas filiados quienes participaron en esa actuación. Fueron hombres de muy diversas procedencias, despertados por la voz de la fe, que de las propagandas catalanistas partía, y animados por el sentimiento del deber cívico. Ejemplo de estos casos fué el de D. Francisco Batlle, hombre ponderado y severo, tan ageno á los extremados alardes del catalanismo como que años antes había sido jefe del partido incondicional en Santiago de Cuba, y que, encabezando en Sitges un movimiento de reacción contra inveterados abusos, entró en el Ayuntamiento, juntamente con otros cuantos vecinos de buena fe, para purificar aquella viciada Administración, consiguiéndolo de modo evidente.

Sébase que esta afirmación no es hija de un apasionamiento de defensor, ni impropiedad para sugestionar á la Sala. A su disposición tiene ésta en el rollo un documento oficial que la bastará para formar juicio de lo que venía siendo el Ayuntamiento de Sitges cuando en él imperaba el Sr. Juliá, y de lo que fué cuando entraron á regirle aquellos nuevos elementos á quienes estoy en justicia ensalzando. Me refiero á la Memoria que el Sr. Batlle rindió é imprimió de los dos Ayuntamientos que tuvo bajo su presidencia desde 1.º de Enero de 1904 á 30 de Junio de 1909. En ese folleto se ofrece á dos columnas el resultado comparativo de lo que se gastó en ciertos conceptos durante ese quinquenio y lo que se derrochó por los mismos desde 1896 á 1901. Juzgue la Sala... si es que el asombro deja lugar al raciocinio:

Por viajes y carruajes se gastaron en el quinquenio antiguo 7.043 pesetas; en el moderno 823. Por confección de cuentas municipales, en el antiguo 3.095 — ¡como si el hacer la cuenta no fuera una obligación ordinaria de los empleados!—; en el moderno, nada. Por subvenciones á periódicos (¡no habia de faltar á tamañas inmolaciones el calor de cierta prensa!) en el antiguo 975 pesetas; en el moderno, nada. Por fonda y restaurant—porque, sin duda, el problema estaba en comer bien — en el antiguo 3.430; en el moderno, 290. Por refrescos — que fueron bien aprovechados si se ha de juzgar por el estado de ánimo que revelan estos abusos — en el presupuesto antiguo 2.836 pesetas; en el moderno, nada. Y por música—¡porque también habia música!—en el antiguo 249; en el moderno, nada.

Cuando tales atrocidades se venían perpetrando contra el sufrido vecindario de Sitges, cualquiera comprende que la pri-

mera preocupación de un Ayuntamiento moralizador habia de ser poner término á la hegemonía del Sr. Juliá, que personificaba toda aquella lamentable historia administrativa. Seria, por tanto, hipócrita negar que el deber más imperioso á que se creyeran sujetos los nuevos ediles, fué el impedir que el Sr. Juliá continuase haciendo de las supas.

Mas no se crea que procedieron *ab irato* y sin llenarse de razón. Posesionados de sus cargos, como es de ley, en 1.º de Enero de 1904, hasta Agosto no fué decretada la primera suspensión contra el Secretario.

Se ha dicho aquí, como un cargo contra aquel Ayuntamiento y singularmente contra su Alcalde, que decretó sucesivas suspensiones del Sr. Juliá y que la mayor parte de ellas fueron revocadas por el Gobernador Civil. ¡Digámoslo todo con franqueza! Esas suspensiones eran notorias: ente ilegales y por eso fueron revocadas, pero no injustas. No es legal empalmar una y otra suspensión, de suerte que reunidas todas ellas vengan á constituir una destitución de hecho, decretada por la Alcaldía burlando las garantías establecidas en la ley municipal á favor de los secretarios. Hizo muy bien, por consiguiente, el Sr. Gobernador desautorizándolas, sin necesidad de entrar á examinar los motivos en que se fundaban.

Pero todo el mundo sabe que, en casos análogos, cuando se está tratando de indagar la conducta de un secretario y de investigar todo su pasado, seria el colmo de la inocencia mantenerle en el ejercicio de su cargo y dejarle que, á su sabor, custodiase, destruyese, ó alterase los mismos libros y documentos en que han de encontrarse los cargos que contra él se buscan. Por eso se hace indispensable mantener la suspensión todo el tiempo que sea preciso para reconocer los archivos y ultimar las demás diligencias, con lo cual no se produce daño alguno al enjuiciado, ya que éste ha de tener luego ocasión para examinar el expediente y presentar sus descargos. Y si no basta para hacer la requisa con los treinta días, máximo de la suspensión, es forzoso imponer otra, y otra después y cuantas sean indispensables para poder inspeccionar las oficinas municipales desembarrassadamente. Yo no digo que el procedimiento sea bueno; lo que afirmo es que hay casos como el presente en que se impone su necesidad; y que la oportuna desautorización del Gobernador, nada quiere decir respecto á que, en su esencia, las suspensiones sean justas ó injustas. Es, pues, una simple añagaza para la discusión decir, como ha dicho mi distinguido contrincante, que al levantar el Gobernador las suspensiones reconoció que no habia en la conducta de Juliá materia penable. Ni reconoció semejante cosa, ni tenía para qué entrar á examinarla.

Continuó mi relación. Después de todas esas suspensiones, terminado ya el expediente que se habia mandado instruir, y en

posesión el Ayuntamiento de todos los elementos necesarios para sentenciar, acordó en Enero de 1905 la destitución del secretario, no por las dos terceras partes de votantes, como aquí, con error, se ha dicho, sino por unanimidad de las dos terceras partes del número total de concejales, que fueron las que concurrieron á la sesión.

Oyendo las lamentaciones del querellante, pensará cualquiera que el Sr. Juliá, acorralado, maltrecho, contrito, se habia recluso en su hogar, buscando una tranquilidad que sus enemigos no le dejaron disfrutar, persiguiéndole sañudamente hasta privarle, por caprichosa ferocidad, de los elementos de subsistencia. ¡Pero no hay semejante cosa! Separado el Sr. Juliá de la Secretaría, y añorando sus tristes glorias caciquiles, lanzóse resueltamente á la política, y así le vemos desde entonces luchar, con suerte varia, para ser concejal en dos elecciones y juez municipal en dos cuatrienios. Es decir, que mantenía la bandera de su historia frente á la de saneamiento que tremolaban los amigos del Sr. Bertrán; que apetecía la lucha, que ansiaba represalias, que no se resignaba á ser espectador, sino combatiente. ¡Qué de extraño tiene que le alcanzaran los efectos del combate! Sosteniéndose en la línea de fuego ¡qué otra cosa podía ocurrirle sino que le llegasen los disparos! Conviene señalar esto para que se sepa que quienes los hacían eran cuerpos que peleaban para defenderse y no enemigos arteros que usan las armas á traición y sobre seguro.

El informe del Alcalde de Sitges

Así las cosas, en el año 1907, el señor Juliá, que se presentaba á concurso para obtener la plaza de Secretario del Ayuntamiento de San Feliu de Guixols, pidió al Alcalde de Sitges una certificación de su conducta como ciudadano.

¡Como ciudadano! Por sí sola, esa salvedad tan desacostumbrada en semejantes instancias, daba á entender el malicioso rodeo de que el Sr. Juliá trataba de valerse. Es como si un cosechero, para acreditar en un certamen el renombre de sus vinos, pidiese una certificación acreditativa de su proceder como padre de familia.

Comprendió el Sr. Batlle todo lo delicado de su situación. Porque si daba el certificado de ciudadanía que se le pedía, algún día podría el Ayuntamiento de San Feliu lanzar un cargo al de Sitges por no haber dicho claramente toda la verdad que le constaba respecto a su antiguo secretario. Resolvióse, á costa de procurarse mayores odiosidades, á hablar con claridad y expidió el certificado que obra en estos autos y dice así:

«Que habiendo solicitado de esta Alcaldía D. Buenaventura Juliá y Massó, un certificado de su conducta como ciudadano, el infrascrito Alcalde debe declarar que no existiendo una verdadera y mar-

cada línea divisoria entre la conducta de un hombre como ciudadano y la conducta del mismo bajo otro aspecto distinto, afirma que si la buena conducta como ciudadano consiste en no promover escándalo en la vía pública, ni en ser recogido de la misma en estado de embriaguez, ni en vivir amancebado con ofensa de la moral, ni en ser sorprendido en garitos y burdeles por los agentes de la autoridad, etc. etc., puede afirmarse que D. Buenaventura Juliá ha observado buena conducta, porque á esta Alcaldía no le consta que haya realizado ninguno de los referidos hechos; pero si la acepción de la palabra ciudadano es más extensa y comprende también hechos de otra naturaleza que pueden hacer desmerecer á un hombre en el público concepto, el infrascrito Alcalde no puede afirmar que el Sr. Juliá haya observado buena conducta, porque dicho señor fué suspendido de empleo y sueldo por este Ilustrísimo Ayuntamiento del cargo de Secretario del mismo con motivo de haber desaparecido de la Secretaría municipal el libro de actas de las sesiones correspondientes al año 1901; fué suspendido después tres veces consecutivas por esta Alcaldía, la primera vez por haber desaparecido de las oficinas municipales un libro de actas de la Junta de Vocales Asociados, la segunda por haber acordado la Corporación la instrucción de un expediente gubernativo contra dicho señor y la tercera por no encontrarse en la Secretaría los documentos referentes á las cuentas municipales de 1900, 1901 y 1902, reclamadas por la Superioridad; porque seguidamente fué destituido por el Ayuntamiento como consecuencia de los graves cargos que le resultaron en dicho expediente; porque ha sido denunciado dos veces a los Tribunales de Justicia por malversación de caudales con motivo de la cobranza de Arbitrios municipales, la primera vez y la segunda por haber cobrado durante muchos años los intereses de una lámina de Propios del Municipio sin haberlos ingresado en la Caja del mismo, no existiendo en los libros de actas acuerdo alguno que le autorizara para retenerse dichos intereses; porque en escrito dirigido á la Junta Municipal confiesa dicho señor que en efecto obran en su poder cantidades procedentes de arbitrios municipales, si bien afirma que el Municipio le debe más á él, y por último, porque públicamente, por medio de la prensa periódica, ha sido acusado de haber defraudado al representante en Barcelona del Hospital municipal de esta villa, D. Balbino Valcárcel, apropiándose contra la voluntad del mismo, la mitad de la comisión del 10 % que éste tenia señalado por la cobranza de valores pertenecientes a dicho benéfico establecimiento; hechos todos ellos que á juicio del Alcalde que suscribe descalifican á un hombre en la opinión de sus conciudadanos.»

El artículo de BALUART DE SITGES

Con esto había cumplido el Sr. Batlle las exigencias de la verdad y los requerimientos de su conciencia. Pero ¿sería eficaz aquel acto de sinceridad? ¿Serviría para librar al Concejo de Sitges de la tacha de encubrimiento que deseaba eludir?

¡Seguramente no! Sin ser un lince, presume cualquiera que D. Buenaventura no había de tener gran prisa en exhibir aquel certificado, patente de su conducta, ni en San Feliu ni en ninguna parte. Con lo que siempre subsistiría el riesgo de que, cuando en cualquier Ayuntamiento de España el Sr. Juliá ejercitase sus especialísimas aptitudes, se formase deplorable idea de la Corporación municipal de Sitges, si no constaba que ésta le había destituido.

Y entonces, para eludir ese riesgo discurrieron los de Sitges una fenomenal inocentada! Inocentada, sí, porque se dejaron llevar de un cándido sentimiento altruista. Inocentada, porque lo que a ellos podía convenirles era endosar al Sr. Juliá a cualquier otro lado, y no tener que seguir peleando con él ni viéndole desempeñar o aspirando a desempeñar cargos públicos. Inocentada, porque para buscar una tranquilidad moral afrontaban molestias físicas, tangibles. ¡Era aquello un exceso del fervor de la ciudadanía!

La inocentada consistió en publicar en el periódico BALUART DE SITGES el artículo originario de la presente causa en el cual se repiten todos los conceptos—si no son algunos menos—expresados por el Alcalde en la certificación referida. Por ello y por haberlo hecho ya mi digno compañero no tengo yo necesidad de dar nueva lectura al trabajo pecaminoso.

Con este resorte juzgaron los de Sitges completamente cubierta su responsabilidad moral para el presente y para el porvenir. En todo caso y ante cualquiera imputación de complicidad o flaqueza de ánimo podrían argüir que habían hecho todo lo posible y mucho más de lo obligado para noticiar a las gentes la calidad del Sr. Juliá y Massó como secretario y evitar la repetición de hazañas burocráticas que en Sitges le habían acreditado.

(Seguirá)

Les Mancomunitats

Miloques parlamentaries

El complert desconeixement que de tot quant afecta a la vida i aspiracions del país tenen els nostres polítics, o, més ben dit, els polítics "a la espanyola", mai s'havia posat tant en evidència com en els actuals moments històrics, en que en les cambres legislatives està discutint-se 'l magne projecte de les Mancomunitats.

Aquest projecte, que pel sol fet d'esser un Govern presidit per En Romanones qui l'ha presentat a les Corts s'ha de comprendre que no pot resultar únicament beneficiós per a Catalunya, ha tingut la virtut de treure de pollaguera a totes les miloques de la nostra política, la majoria de les quals han vingut a declarar en plé Parlament que en la seva aplicació hi entreveuen, además d'un evident privilegi en pró de la nostra terra, un perill d'inevitable desmembració de les distintes regions que integren l'Estat espanyol.

Això últim, que al cap d'avall no és altra cosa que la cançó que han entonat sempre 'ls polítics quan han vist que se 'ls hi apartava 'l teclat del piano amb que es fan un "modus-vivendi", ni cal comentarho; lo que sí precisa rebutjar amb tota fermesa és la altra imputació, la de que constitueix un privilegi per a Catalunya la implantació de aquella llei. ¿Es que les ansies de vida i de rege-

neració d'un poble, no han de manifestar-se a la llum del dia pel sol fet de que 'ls pobles veïns se n'abstenen, tinguin o no tinguin ganes de permanèixer en la incertesa? ¿Es que 's considera de raó que 'ls clams de protesta dels oprimits, dels esclavitzats, hagin de quedar ofegats dintre ses goles, per no torbar el silenci dels indiferents, sumits en una conformitat aclaparadora?

Realment, això és lo que no poden, o volen, comprendre, els polítics d'ofici, els polítics a la espanyola.

Per sòrt de tots, la "rassa" de aquets polítics, densa que 'ls catalans promoguerem una creuada contra el caciquisme, va extingint-se per moments, i a no trigar gaire, si les demés regions ens segueixen, no'n quedarà ni llevor. Allavors, i sòls allavors, es farà, sense destorbs de cap mena, política positiva, beneficiosa per al país; allavors, i sòls allavors, podran presentar-se al Parlament, sense por de que s'esvalotin les desprestigiades miloques, projectes de llei tan necessaris com el de les Mancomunitats, que actualment s'hi discuteix.

X.

Sitges "la blanca"

Cada poble té un distintiu; emprò, en sa majoria, no adquireixen un caràcter *personalíssim*, car ses belleses o defectes —el distintiu que 'ls hi és propi— és el distintiu de l'encontrada.

Sòller, no's comprén sense el perfum del taronger; Elx, sense les datileres-altues; Compostela, sense la majestat mitj-eval de sos palaus ennegrits per la patina dels segles; Sitges, sense la puríssima blancor de ses cases. El blau del mar, el blau del cel nostre, torna encara més blanca la claror qu'irradia aquest blanc refugi, i 'l contrast del blau i el blanc, és harmonia de llum, distintiu personalíssim de nostra vila.

Als de fora Sitges, al tenir recordança d'aquest poble, els sembla que la llum, el sol, brilla més fort qu'en altres bandes; qu'el cel és més blau, més blava la claror de l'aigua. Aquesta puresa de colors, és la puresa mateixa que reflecta la blancor de les cases, i la blancor enlluerna, encisa, transparenta la llum.

Aquest distintiu és nostre, molt nostre. No obstant, sentim goig per la fama adquirida, i 'ns deixem portar per altres estètiques que degeneren en mal gust.

Avui, les construccions modernes no tenen el caient genuí de la vila blanca: fatxades grises, rosades, verdes, de ciment portland, xabacanes plagieses de construccions ciutadanes, van adreasant-se pels nostres carrers.

Aquest exotisme no és nostre, aquest exotisme és mal gust, i en contra d'això devém d'oposarnos-hi tots. Nostra vila, deu ésser «la vila blanca», vila de clars puríssimes, la Sòller catalana, nevada en ses parets, ja que nostra prada és verda i daurada pel fruit dels sarments.

Aixís, la blavor del cel, la blavor del mar, seran el marc d'irisades pureses. En mitj de la blancor de les cases, el color deu també somriure-hi, el color deu també somniar-hi amb el perfum.

Ja he parlat de Sòller. Lo que més sorprèn i agrada al turista, al visitant de la Vall d'or, és el dolç perfum dels tarongers. Cada horta, tot jardí, les montanyes, vora Sòller, semblen viure la fragància de la flor del taronger, i 'l cel és més ample, més clara la llum amb l'ubriaguesa de fragàncies. A n'allí sembla trobar-me

«...com si jo estés en el centre d'una gran flor que s'obris com sitot el món floris, per les hortes i les tanques

i en les fulles i en les branques i en la carn de les hures», com diu en Miquel S. Oliver.

Això meteix és Sòller: una flor sadollant l'aire de perfum; i Sòller atrau per l'encís de la tarongina, mes, atrau, també, per la blancor de ses flors. La blancor és qualitat pròpia de Sitges. Protegim-la la blancor de les cases genuinament sitgetanes; mes en els balcons i finestres deuen florirhi les claveïlles i es roses, somrient fragàncies com llavis qu'inspiren voluptats en mitj de la puresa.

MANEL GIBERT MIRET

Sitges, 5 Juny 1913.

Breviari

El balcó etern

Aquest és el balcó per a on van abocant-se les nostres feminitats més pures. Hi ha qui l'ha vist colgant de cara 'l mar; alguns en el portal de la vila; altres en la rústega façada d'una casa de camp.

Nosaltres el veiem avui al bell mitj de Sitges.—Està pintat de vert clà i sos ferreries son simples barretes exagonals fixades en un fris de lligades zetes, a l'estil de la canafa dels mantells helenics.

Per la típica Matinal es trova curull de noies formoses enramades amb vares de gessó i amb poms de flors; i a l'arribada de les músiques i al pas de les professions, de les ments majorment dotades de discreció.

Encara servem el recort d'aquell bé de Déu de braços nus i de sines perfumades reposant el dia del Corpus damunt la barana coverta amb draperies vetustes, i l'olfat se 'ns impregnen de fragància.

Ell és el baròmetre qui marca la magnitud de les nostres belleses i ses elegancies, com també dona compte amb precisió del celibat femení. Si un dia vingués a desaparèixer, seria arribada l'hora de la nostra defallença; i al passar pels carrers o al tombar la cantonada sòls toparíem amb frons arrugats i ulls obscurs movent-se en profundes òrbites.

No obstant les hirsutes i dorades cabelleres que en el fons blau orejen, fan creure que avui aquí, i demà allà, el balcó etern anirà exposant a ton vinent la riquesa de hermosura de la Dona sitgetana.

HELIUS

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 29

De segona convocatòria, fou presidida pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, concorrenthi els regidors senyors Querol, Parera, Selva, Julià i Mitjans.

Llegida i aprovada, l'acta de la sessió anterior, es donà lectura a una comunicació de la Comissió Mixta de Reclutament de la Província participant haver declarat exceptuat de prestar servei en files al jove Francisco X. Carbonell Carbonell, del reemplaç de 1912.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Després de llegida, va acordar-se que passés a dictamen de la Comissió corresponent una instància firmada per don Manel Planas i Carbonell, sollicitant el competent permís per a efectuar obres en un edifici de la seva propietat situat en el carrer de Santiago Rusiñol.

Llegida una altra instància, suscrita per D. Bartomeu Carbonell Mussons i acompanyada del corresponent plànol, sollicitant permís per edificar en el solar avui existent al Cap-de-la-Vila, de la seva propietat, se acordà accedir a lo sollicitat i fixar en un any el temps per a dur a terme tal edificació.

A continuació va acordar-se que la Comissió de Obres i Ornat resolgui lo que millor li sembli, de comú acord amb la companyia d'electricitat «Riegos i Fuerza del Ebro», respecte a la sollicitut que aquesta fa de instal·lar làmpares elèctriques al carrer Major a 4 metres i mitj d'alçada.

S'acordà, després, la distribució de fondos per a el mes de Juny.

Es prengué algun altre acord de relativa importància i s'aixecà la sessió al cap d'una hora d'haverse començat.

ORDINARIA DEL 5

De segona convocatòria, se celebrà baix la presidència del Sr. Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència dels regidors Srs. Querol, Parera, Julià i Mitjans.

Va llegir-se i aprovar-se l'acta de la sessió anterior.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

El Consistori va enterar-se de que la recaudació per Consums i arbitri de Matança durant el mes de Maig havia pujat a 3.919'81 ptes.

Es dona conformitat al dictamen d'O. i O. relatiu a l'instància de «Riegos i Fuerza del Ebro S. A.» autoritzantla per a colocar a l'alçada de 6 metres els fils per a el sosteniment de les làmpares destinades al alumbrat elèctric i que les mateixes poden colocarse a 4 1/2 metres de terra mitjançant que la companyia s'cuidi d'enlaurarles convenientment quan sigui precis deixar lliure la via pública.

Es dona compte de que la C. de O. i O. s'ha entrevistat amb el propietari de «La Palma», de qui s'ha conseguit l'ofertament de presentar un altre plànol per a l'embelliment d'aquells edifici i carrer. En Julià vol fer el savi i el President de la C. de O. i O. li estira les orelles.

Seguidament es dona compte d'una instància de «Riegos i Fuerza del Ebro, S. A.», suplicant a l'Ajuntament que reconeixi i aprobi la xarxa general de cables aeris, ja acabada; que l'autoritzi amb tota urgència per a practicar les acometudes o derivades amb els propietaris i industrials; que li concedeixi un permís general per totes les acometudes successives amb l'obligació d'avisar amb anticipació necessària als efectes del pago de l'arbitri; i que s'acordi un concert per pago alçat de quantitat anyal, en concepte d'arbitri i per totes les derivacions qu'en lo successiu es fassin. S'acordà accedir a lo sollicitat en quant als tres primers extrems de la mateixa; acordantse, respecte a l'últim—després de llarg debat—denegar la conformitat del Municipi i, en consecuença, fer prevaler lo que de temps hà hi ha acordat respecte al particular.

I després de sollicitar el Sr. Julià que's posin a la seva disposició tots els documents que fan referència als contractes que l'Ajuntament de aquí té amb la Empresa del Gas, i de contestar-li la Presidència que no tenia el menor inconvenient en accedir a lo sollicitat pel Sr. Julià, va aixecar-se la sessió al cap d'una hora de començada.

Banquet popular

En honor d'En Bertrán i Musitu, BALUART DE SITGES organitza un BANQUET POPULAR, que pròximament tindrà lloc, en celebració de la victòria qu'acabà d'obtenir la política de moralitat administrativa qu'informa nostre programa de sempre.

La vida del Greco

(Continuació)

El Greco nasqué a mitjans del segle setze a Candia.

Això està fora de dubte. El professor alemany Justí llegí sa firma: «Domenico Teotocopuli cretense hizo» i en un procés instruit per l'inquisició toledana a cert compatriota seu, en el que el Greco fa d'interpret, se declara: «natural de Candia, pintor residente en esta ciudad.»

En 1570, el gran miniaturista Julius Clovius, escriu al Cardenal Alexandre Farnesio, recomanant-li: «E capitato in Roma un giovane Candiotto discepolo de Titiano che a mio giuditio parmi raro nella pittura; e fra l'altre cose egli ha fatto un retrato da se stesso, che fa stupire tutti questi Pittori di Roma.»

El Greco—aquesta carta ho diu ben clarament,—fou deixeble del Ticià a Venècia, però no s'hi deixà influir gens.

Era el Ticià massa ponderat i l'ambient de Venècia massa quiet per a influenciar amb les seves magnificències decoratives i sos adormidors sensualismes, aquell jove qui portava dintre de sí quelcom misteriós i estrany que més tard, al precisar-se i definir-se, havia de convertir-lo en l'essencial pintor d'ànimes. El Greco visqué a Venècia abstrèit i deslloriat, atent als esclats de color, mes, sense interessar-s'hi.

Per això no diuen res d'ell els biògrafs del Ticià.

Prompte, mogut per les seves inquietuts, deixa Venècia i se dirigeix a Roma.

Allí floria i triomfava son quasi paísai Julius Clovius, en el qual trova un protector.

L'escassetat de les obres pintades en els vuit anys que passa a Roma, contrastant amb l'abundor de la seva obra espanyola, demostra lo poc que Roma va actuar en ell, com motiu de inspiració artística.

Vers l'any 1577 a 1578 se'n vé a Espanya. ¿Per què?

Això no té explicació ordinària. Ell no volgué dir-ho mai.

Se comprén la seva anada a Venècia, car l'illa de Candia era una colònia de la opulenta república adriàtica. Se comprén la seva fugida a Roma, capital del món religiós i artístic, on els Mecenes abundaren tant com els Mestres i les fonts d'inspiració.

Lo que no té explicació fàcil és la seva vinguda a Espanya, llavors, com mai, tributaria del gust i lleis que Italia expandia per tot el món.

S'ha dit que vingué amb la colla d'artistes reclutats per a les obres de l'Escorial.

Això m'apar impossible. El Greco hauria sigut en aquest cas, o bé un jove innocentment ambiciós, o bé un emigrant anònim.

En 1577 tenia prou edat i estava prou conscient de les propies forces per a saber que no podia tardar a obrir-se pas a Roma, que era lo meteix que imposar son nom i son pinzell en el món artístic.

Al venir a Espanya no se'n va a Madrid, la nova capital de l'Estat, ni a l'Escorial, on tants artistes treballaven, sinó a Toledo, atret, sens dubte, per l'ambient de la ciutat dels Concilis i l'fón la seva ànima en el gricó de la mística castellana per a donar-li nova forma en el troquell de l'ambient toledà.

Allí causa l'admiració de tothom per les seves primeres obres de la iglesia de Santo Domingo el Antiguo i sobretot per son «Espolio» a la sagristia de la Catedral. D'aquest ne demana un preu desacomunat en aquella època i el pèrit que jutja la obra declara ésser d'un valor absolut incalculable, però que, atenent a les costums del temps i als medis del Capítol, deu donar-se-li 3.500 rals.

Al cap de poc, respirant a pit obert l'aire angosiador i melancòlic que sura a Toledo, canvia totalment son Art, no recordant-se ja més de Grecia ni Italia. ¿Procedia aixís com un senzill grec emigrant? De cap manera.

Primerament, els grecs no han sigut mai influenciat per ningú.

Hortí, amb certa enveja que l'honora, diu d'ells en la seva epístola «Ad Pisones»:

Graius ingenium, Graiis dedit ore rotundo Musa loqui, praeter laudem nullius avaris.

Les muses donaren talent i llenguatge armoniosos als grecs perquè solament eren avars de la glòria.

Adhuc, vençuts, informen tota la vida artística i literària del vencedor, si aquest, com Roma, n'és susceptible o son esclafats com a poble i dispersats com a rusc d'home de cultura humaníssima, quan el vencedor, com Turquia, n'és refractari. Però mai son influenciat.

Per altra part, l'emigrant; lluny de sa pàtria, esdevé més patriota, no sòls en el sentit d'estimar son país, sinó en el d'anyorar-ho tot: persones, paisatge, art, costums...

L'amor a la pàtria és un sentiment que s'arrela més fort en els cors de aquells que de la pàtria res n'esperen.

Els qui per sa naixença tenen obert el camí de la vida si surten del país nadiu, no se'n adonen gaire. Per tot arren troben un medi semblant al que 'ls ha rodejat sempre i la pàtria, pròdiga, satisfà totes les seves necessitats, siguin o no siguin.

Però, aquells qui nasqueren en con-

tacte més immediat amb ella, els qui endinzen els seus ulls infantils en el paisatge familiar, amb presentiment de les dificultats venideres, i s' troben, sense adonar-se'n, junyits al jou del treball, com l' abell, com el bou, com el gós de presa, aquells sí que l'estimen la seva terra!

Veuen que la pàtria és quelcom estàtic que s' sosté, però també quelcom dinàmic que és fruit d' ells mateixos, que va prenent vida de les gotes de llur suor, i de les angoixes de llur viure.

¿Què hi fa que el fruit del seu treball pugui engreixar an els altres?

MIQUEL CAPDEVILA

(Continuarà)

Les aurenets

Ja són aquí... sos xiscles d' alegria se tornen a sentir; vegentes tan bon punt apunta 'l dia voltant, anà y venir.

Han fugit ja les neus i les glassades, el sol dona més llum, i al bes suau de matinals rosades se sent un dolc perfum.

Emigrants arribats de llunyes terres hont es etern l' istiu, traspasant han vingut els plans i serres cercant l' anyorat niu.

Lo niu aquell deixat ab la racansa de qui deixa la llar... Per tornar cap al niu, bella esperança, no'ls ha fet por la mar!

I en campanars, cornises i teulades hi regnará l' amor, fins á torná' altre cop les alenades dels vents de la tardor.

Aucells ben diferents de tots els altres que fugen bosc endins, elles gosen l' amor entre nosaltres, ens volen per vehins.

Per xó, sentint sos xiscles d' alegria, vegentes al matí arrán de ma finestra, cada dia, me dich: Ja son aquí.

Mes contemplant el niu de la fatxada desert, abandonat, penso fixant en ell una mirada: No' totes han tornat!

EMILI GIRAL

CRONICA

Restablert de la delicada operació quirúrgica que a la Clínica del Dr. Soler i Roig, de Barcelona, va practicarseli dies

enrera, air a la tarda saludarem aquí, ont arribá en automòvil, a nostre apreciat amic i compatriota el jove Josep Suné Alaix, al qual des le aquestes columnes li enviem la nostra enhorabona pel restabliment de la seva salut.

Per les vies Extrangera i de Santander, dijous arribaren, procedents de la Isla de Cuba, els apreciats joves compatriotes D. Bartomeu Lafarga Carbonell i D. Llorens Cardó Folguera, que venen a sa vila nadiua a passar una temporada, la qual desitgem els resulti forsa agra-dosa.

Es dona com a cosa segura que 'l dia 15 del corrent mes es concedirá la llicencia ilimitada a tots aquells minyons que, després d' haver satisfet la cuota militar, durant tres o quatre mesos han estat en files rebent la instrucció de les armes.

Accedint els precs de varis dels seus clients de Catalunya, l' eminent doctor Queraltó, qu' ara está accidentalment aposentat a Madrid, el primer i últim dissabte de cada mes visitarà en nostra vila, a quin objecte ha instalat la seva clínica al carrer de Jesús cantonada al de Francisco Gumá.

LA OLIVERA: Major, 21: Sitges

Ollis purs d' Oliva

Classes superiors desde l'40 pta. litro

Especialitat en Ollis i Savons de Reus

Diumenge passat van comensarse en nostra parroquial iglesia les solemnitats religioses propies del mes de Juny dedicades al Sagrat Cor de Jesús.

En l' hermós casal «Marycel», propietat del subdit nort-americà Mr. Deering, cada dia van efectuant-hi noves millores d' embelliment, baix la entesa direcció del pulcre artista nostre distingit amic D. Miquel Utrillo.

En altre número consignarem detalladament algunes de les més notables millores que darrerament s' hi han portat a terme.

Es troven molt avensats els treballs preliminars del aixamplament del pont de la via ferria sobre la carretera de aquesta vila a Igualada.

La nova i econòmica publicació «Lectura popular» acaba de donar als seus llegidors la hermosa novela titulada «Dels sots feréstechs», del malaguanyat

escriptor D. Raymond Casellas; havent publicat en son opuscle anterior els divertits sainets de l' inoblidable Emili Vilanova «Colometa la Gitana» i «Pantiquillo».

La setmada entrant donarà un bon aplec d' escullides poesies del Mestre en Gay Sover el canonge de Vich Mossén Jaume Collell.

Compaginat ja el passat número vingué a nostre coneixement la repentina mort del ferm catalanista i bon amic nostre D. J. Francisco Ricart i Marrugat de Vilanova i Geltrú.

Fou gerent de la important raó social «Ricart i C.», S. en C.» de la veïna població, siguent reconegudes per sos conveïns ses rellevants qualitats d' activitat i honradesa. Formava part de la «Junta de Obras del Pantano de Foix»; del «Banco de Villanueva» de la «Junta de Patronato de la Escuela Industrial» i de la Junta de la Casa Amparo, siguent per lo tant molt sentida la seva mort.

El seu entusiasme per l' idea catalanista el feu un dels més fermes campions del desvetllament del Districte, aportant als personals prestigis una decidida cooperació d' elements de valúia.

L' acte del seu enterro, celebrat el passat dissapte a la tarda, com els funerals, que tingueren lloc l' últim dimars, foren demostració elocuent de les simpaties generals i alta consideració que gosava entre sos conciutadans.

Rebin sa desconsolada viuda, fills i demés familiars, la expressió sincera, de condol, desijant-los-hi un cristià aconortament en sa pena.

La Estació Enològica de Vilafranca del Panadés convoca a un curs breu intensiu de Enologia per a viti-vinicultors, criadors i comerciants de vins que desitgin perfeccionar sos coneixements aprenent i practicant en curt espai de temps els principis y procediments de aquesta Ciencia.

La duració de aquest Curs será de deu dies consecutius, comensant el 14 de Juliol pròxim. Se destinaran vuit hores de cada dia laborable a aquesta ensenyansa distribuïdes en conferencies teòric-pràctiques, exercici de degustació metòdica de vins avui dia indispensables tant al productor com al comerciant, practiques de bodega i visites a les més importants instalacions particulars vinícoles de la població i alrededores.

Per a assistir a dit curs deurá sollicitarse del Director del Establiment abans del cinc de Juliol mediant simple carta, en la que l' interessat indicará el nom

i lloc de residencia, edat, si és viti-vinicultor, elaborador o comerciant en vins i si poseeix estudis especials en la materia o algún títul acadèmic. Aquests datos y altres que es creguin convenients deurán ferse constar a fi de disposar agrupacions dels alumnes que es trobin en condicions de capacitat análogues per a certes practiques que se realitzarán colectivamente.

El número de pllasses será limitat: aquestes es cubrirán en la forma disposta en el reglament, el qual, junt amb el programa es remeterá gratuitamente a qui el solliciti.

ELIXR CALLOL: Cura la Anemia.

En la clínica de Nostra Senyora del Pilar, de Barcelona, air fou practicada una delicadíssima operació quirúrgica a nostre apreciabilíssim amic i compatriota el jove Miquel Martínez Mestre.

A l' hora d' escriure aquestes ratlles no tenim notícies del resultat de dita operació. Inútil creiem consignar, amb tot, que nosaltres desitgariem hagués sigut to més satisfactori possible, anhelant amb tota l' ànima que la salut de tan bon amic quedi restablerta quant més aviat millor.

Un apreciat suscriptor s' exclama de que ja és impossible guardar més silenci respecte a la falta de polidesa que s' observa en les fatxades de moltes cases i en el poc gust que domina al pintarles, fugint-se completament delstons blancs, que són els que han donat a Sitges la fama que ningú ignora.

Resulta ignominios, també, lo que s' nota en moltes de les cases tancades per trovar-se ausentats sos estadants: és tal el descuit i abandó que hi impera, que causen llástima a qui s' hi fixa, i a continuar les coses per aquest camí, aviat Sitges, en lloc d' esser lo que fins ara ha sigut, en quant a pulcra i neta, será pitjor que l' més decuidat poblet de montanya.

Creiem que per atenció i respecte a lo que de la nostra vila han dit propis i estranys, s' ha de vetllar per que no desmereixi de la seva fama, procurant la Comissió darrerament nomenada fassi entendre als amos i mestres de cases i pintors, que s' estremen en els colors blancs en els frontis desterrant per sempre aquestes poques soltes de grocs, blaus i cendra foscs, que converteixin a Sitges en poble rural i rutinari.

Tant blanc pot esser un ric palau com la modesta casa de poc preu. Havent-hi gust quedará salvat el descrédit que pot venirnos, portat pels que ignoren lo que Sitges ha sigut i deu seguir esent.

Recort de Corpus

Tot passant la professó de Corpus, vareig sentit entre un de fora i un d' aquí la següent conversació:

«Ningú per' fer béls gegants en tan caràcter està com el *vivillo* Julià i el seu gran cosí Mitjans.

Un i altre, continuament, encara que sense gralles, sempre estàn balla que balles a dintre l' Ajuntament.

I els fan ballà als tals senyors amb singular trassa i manya, com ja ho sab boi tot Espanya, els seus companys regidors;

els quals, cantant les vritats, cada cop una vegada els hi donen tal lliada que 'ls deixen abonyegats.

—Per què, doncs, *gegants* aixins mai van a la professó?

—Perque a élls jen tota ocasió la professó els va per dins!...

P. I. U.

* COTILLES * GRANS NOVETATS

Enriqueta Poch de Escoda

Major, 6, l.º 1.ª i SITGES

Sabateria de Isidro Milá

Sant Pere, 4 i 6: SITGES

En aquesta casa trovará el públic un immens i variat surtit de calçat: a preus sumament baratíssims:

Agencia de colocación de sirvientas y amas de cría

a precios sumamente módicos.

VICENTA: RAMIA

Bonayre, 11: VILLANUEVA GELTRU

IMPRESA Y LLIBRERIA: J. SANTACANA
CARRER DE LES PARELLADAS, 9: SITGES

En la IMPRESA de aquest periòdic, 9, Parelladas, 9, se ha rebut un gran i variat assortit de: ESTAMPES: RECORDATORIS: SORPRESES: DEVOCIONARIS d'istil modern per a Primera Comunió

Dr. M. Farrán Brauet

Cirujano - DENTISTA NORTEAMERICANO

Lunes: De 9 y media a 1 mañana y de 3 a 6 tarde; martes y miércoles, de 9 y media a 1

--- Parelladas, 25: SITGES ---

Instalaciones eléctricas

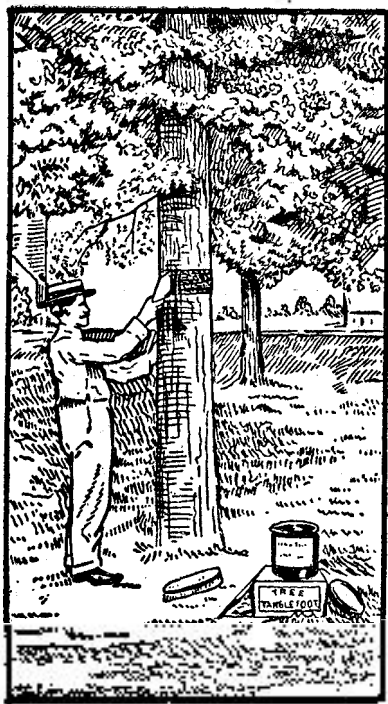
VALENTI ARRASA

Próxima apertura de la Sucursal: Carreta, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la «Companya Barcelonesa d' Electricitat», ofereix els seus serveis als veïns d'aquesta vila per a instalacions d' il·luminat, forsa motriu, calefacció, telèfons, para-llamps, timbres elèctrics, etc., etc.

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

La cosecha de vuestros árboles frutales

será mucho mayor empleando la «Kola Tanglefoot» porque impide con seguridad absoluta que suban los insectos desde tierra. No se seca durante tres meses. Da positivo resultado, sin perjudicar en lo más mínimo la corteza del árbol. Valiosos certificados de la

Granja Experimental de Barcelona

y de muchos agricultores.

PRECIO: Pesetas 2'50 una lata de 1/2 kilo
1'50 » » 1/4 »

De venta en SITGES: JOSE MASO; Drogueria.

Representante para España y sus Islas:

MULLER Hermanos: Fernando, 32; Barcelona.

Targetes Postals de l' Aplec de la Trinitat

: BLANCO REFUGIO :

Guía espiritual de Sitges

por el Dr. Diego Ruiz

Es trova de venda a aquesta impremta

ESTABLIMENT DE JARDINERIA

Sucursal de LA HORTICOLA: Ignasi Conillas

Santiago Rusiñol, 1 bis: SITGES Aragó, 306 y 308: BARCELONA

Construcció de Parcs i Jardins: Adorno de Salons per a banquets i bodes: Tot lo concernent al ram de Floricultura: Exportació a provincies i Ultramar d' arbres fruiters i d' adorno: Especialiat en tota classe de plantacions per contracte, etcétera, etc.

Las demandas son cumplimentadas amb tota urgencia

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Jaume Raventós Mirabent

SITGES

VILANOVA

Es reben els recados aquí: Jesús, 61

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

**Variat assortit de aparatos pera electricitat :
Bombetes de les millors marques i demés
materials concernents al ram de Lampistería.**

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

BARCELONA

Llapis de colors
Capses de pintura

Objectes d'escriptori: Carrer de Parelladas. 9

Compañía Proveedor de Carnes
ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.^{ta}» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C Butsems y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social : San Francisco, 54 : SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, á 1 peseta libra.

Carnero á 0'70 ptas. los 400 gramos.
Cordero á 1 peseta los 400 gramos.
Cabrito á 1 peseta los 400 gramos
Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9
Servicio domicilio por dependientes de la casa.

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda
clase de Industria en que se em-
— — — plea la costura. — — —

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A
2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas,
Rotativas, Oscilantes,
Vibrantes y Familiar recíproca.
PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges :

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER

MARCA REGISTRADA

NOMBRE REGISTRO

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis